

elektryczności. W przypadkach stwierdzonych nadużyć organ inkasujący stosuje środki przewidziane w warunkach dostawy gazu lub elektryczności.

§ 11. 1. Obsługa techniczna odbiorców, wykonywana przez organ inkasujący, obejmuje:

- 1) staranne obserwowanie przez organa inkasa prawidłowego działania gazomierzy i liczników elektrycznych oraz bezwzględne zawiadamianie dostawcy o wadliwym ich działaniu;
- 2) natychmiastowe zawiadamianie dostawcy o spostrzeżonych usterkach w urządzeniach gazowych lub elektrycznych;
- 3) natychmiastowe zawiadamianie dostawcy o zmianach charakteru odbioru;
- 4) natychmiastowe zawiadamianie dostawcy o zmianach użytkownikom gazomierzy i liczników elektrycznych w związku z zmianami lokatorów;
- 5) ścisłe współdziałanie organu inkasującego z organami służby technicznej dostawcy.

2. Zawiadomienia, przewidziane w ust. 1 pkt 1—4, powinny być dokonywane telefonicznie, a nadto pisemnie.

§ 12. Organ inkasujący nie jest uprawniony do poboru opłat należnych za prace techniczne, wykonane przez organa dostawcy.

§ 13. Do obowiązków organu inkasującego należy przeszkolenie techniczne pracowników zatrudnionych przy inkasie, zwłaszcza w zakresie obsługi gazomierzy i liczników elektrycznych, ze specjalnym zwróceniem uwagi na przeszkolenie w zakresie odłączania i przyłączenia dopływu gazu lub elektryczności w ramach sankcji za zwłokę w zapłacie należności.

§ 14. Przyjmowanie zgłoszeń, zawieranie umów z odbiorcami, ustalanie parametrów taryfowych, taryfikowanie oraz instalowanie, zdejmowanie i naprawa gazomierzy albo liczników elektrycznych należy wyłącznie do dostawcy.

§ 15. 1. Za wykonywanie czynności, wyszczególnionych w niniejszym zarządzeniu, organ inkasujący pobiera od dostawcy opłatę, która będzie ustalana corocznie przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrami Górnictwa oraz Przemysłu Ciężkiego.

2. Opłatę na 1952 rok ustala się w wysokości 5% od sum zainkasowanych gotówką oraz za pośrednictwem przelewów bankowych.

3. Obliczanie należności wymienionych w ust. 1 i 2 oraz ich realizacja następować będzie w 10-dniowych okresach na podstawie przesyłanych dostawcy przez organ inkasujący zestawień inkasowych, które po sprawdzeniu staną się podstawą do przelewu należności.

§ 16. 1. Z dniem przejęcia inkasa należności za gaz i elektryczność oraz obsługi technicznej organ inkasujący przejmie od dostawcy:

- 1) personel zatrudniony dotychczas u dostawcy w zakresie przejętego inkasa i związanych z nim czynności;
- 2) lokale zajmowane dla celów inkasa;
- 3) urządzenia i sprzęt biurowy;
- 4) wykazy zadłużenia odbiorców podług rachunków wystawionych do 12 okresu włącznie do zainkasowania.

2. Przejęcie nastąpi na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych, sporządzonych pomiędzy organem inkasującym a dostawcą według stanu na dzień 31 grudnia 1951 r.

§ 17. Dostawcy udostępnią wykorzystanie posiadanej ewidencji odbiorców organom inkasującym, a organa te wprowadzą opracowany we własnym zakresie system ewidencjonowania odbiorców oraz wystawiania, księgowania i inkasowania rachunków.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

1287

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 4 lipca 1951 r.

w sprawie określenia specjalności stopnia inżyniera dla absolwentów b. Wyższych Szkół Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie i Łodzi.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) oraz art. 1 ustawy z dnia 28 stycznia 1948 r. o stopniu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jako określenie specjalności stopnia inżyniera ustala się:

- 1) dla absolwentów Wydziałów Rolniczych b. Wyższych Szkół Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie i Łodzi oraz Wydziałów Agronomii Społecznej i Spółdzielczego b. Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Łodzi — stopień inżyniera rolnika;
- 2) dla absolwentów Wydziałów Ogrodniczych b. Wyż-

szych Szkół Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie i Łodzi — stopień inżyniera ogrodnika;

- 3) dla absolwentów Wydziału Przemysłu Rolnego b. Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Łodzi — stopień inżyniera przetwórstwa rolnego.

§ 2. Wobec likwidacji wymienionych w § 1 szkół i przejęcia ich akt przez Wyższą Szkołę Rolniczą w Olsztynie oraz ustalenia jednolitego wzoru dyplomów dla absolwentów szkół wyższych zarządza się wydanie dyplomów absolwentom zlikwidowanych szkół, o których mowa w § 1, przez Wyższą Szkołę Rolniczą w Olsztynie.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 lipca 1951 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*

1288

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 23 lipca 1951 r.

w sprawie określenia specjalności stopnia inżyniera dla absolwentów Wydziału Mleczarskiego b. Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) oraz art. 1 ustawy z dnia

28 stycznia 1948 r. o stopniu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jako określenie specjalności stopnia inżyniera dla absolwentów Wydziału Mleczarskiego b. Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie ustala się stopień inżyniera przetwórstwa mleczarskiego.

§ 2. Wobec likwidacji wymienionej w § 1 szkoły i przejścia jej akt przez Wyższą Szkołę Rolniczą w Olsztynie oraz ustalenia jednolitego wzoru dyplomów dla

absolwentów szkół wyższych zarządza się wydanie dyplomów absolwentom wymienionego w § 1 Wydziału przez Wyższą Szkołę Rolniczą w Olsztynie.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 23 lipca 1951 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*

1289

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 11 października 1951 r.

w sprawie przekazania rektorom szkół podległych Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki uprawnień władzy naczelnej w zakresie decydowania o potrzebie stosowania dodatkowej normy zaludnienia mieszkań zajmowanych przez niektórych pracowników nauki.

W związku z zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia władzy naczelnej, wynikające z pkt 13 w związku z pkt 11 i 12 lit. a) zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314), przekazuje się w zakresie określonym w § 2 niniejszego zarządzenia rektorom szkół podległych bezpośrednio Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki, bez prawa dalszego przekazywania tych uprawnień na kierowników podległych im jednostek.

§ 2. Decyzje, wynikające z uprawnień wymienionych w § 1, wydawane być mogą przez rektorów jedynie w stosunku do profesorów, zastępców profesorów i docentów etatowych, którzy zatrudnieni są w szkole na pełnym etacie i nie mają poza szkołą zajęcia ubocznego bądź też wykonują zajęcia uboczne poza szkołą w zakresie jednak nie większym niż 1/2 etatu.

§ 3. Rektor stwierdza potrzebę zastosowania normy dodatkowej przez wystawienie zaświadczenia na podstawie indywidualnego podania zainteresowanego pracownika, wniesionego w związku z posiadaniem mieszkania przekraczającego obowiązujące w danej miejscowości normy zaludnienia, z ubieganiem się o przydział mieszkania lub wszczęciem z urzędu postępowania przez władzę kwaterunkową pierwszej instancji, odwoławczą komisję lokalową lub wojewódzką komisję lokalową.

§ 4. Zaświadczenie, o którym mowa w § 3, zawierać będzie dokładne określenie stanowiska, stopnia służbowego i rodzaju wykonywanej pracy.

§ 5. Wydanie zaświadczenia nastąpić może tylko po uprzednim zbadaniu wszelkich istotnych okoliczności wymienionych w podaniu. O ile w wyniku toczącego się postępowania przed władzą kwaterunkową pierwszej instancji, odwoławczą komisją lokalową lub wojewódzką komisją lokalową ujawnione zostaną okoliczności, świadczące o braku warunków zastosowania normy dodatkowej, pomimo posiadania przez zainteresowanego zaświadczenia, o którym mowa w § 3, na uzasadniony wniosek władzy, przed którą postępowanie się toczy, zgłoszony za pośrednictwem właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej, decyzje stwierdzające potrzebę zastosowania normy dodatkowej będą rewidowane przez Ministra Szkół Wyższych i Nauki.

§ 6. Pracownicy szkół wyższych, nie wymienieni w § 2, kierują podania o przyznanie dodatkowej normy w przypadkach uzasadnionych obowiązującymi przepisami do Ministra Szkół Wyższych i Nauki za pośrednictwem rektora, który opatruje podania swą opinią. Adiunkci, starsi asystenci i asystenci mogą ubiegać się o normę dodatkową w związku z pracą zawodową w szkole tylko wówczas, jeżeli są zatrudnieni na pełnym etacie i nie korzystają z obniżenia pełnego wymiaru godzin stosownie do § 2 rozporządzenia Ministrów: Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia, Oświaty oraz Kultury i Sztuki z dnia 4 czerwca 1951 r. w sprawie obowiązkowego wymiaru czasu pracy pomocniczych sił naukowych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 października 1951 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*

1290

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 26 lipca 1951 r.

w sprawie zwrotu opakowań stosowanych w branży papierniczej.

Na podstawie §§ 2 i 3 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 128) i w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG Nr 15, poz. 178) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania

Gospodarczego oraz Ministrami Finansów i Przemysłu Chemicznego, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy opakowań wysyłkowych w rozumieniu § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG Nr 15, poz. 178) stosowanych przy dostawach artykułów branży papierniczej.